

დანიელის წიგნი — ნომერი ორმოცდათერთმეტი

პალმონი: დროისა და ენის მეუფის გამომჟღავნება დანიელსა და
გამოცხადებაში

Jeff Pippenger

2024-01-15

დანიელის წიგნის მერვე თავში, მეცამეტე და მეთოთხმეტე მუხლებში მოხსენიებული „ერთი წმიდანი, რომელიც ლაპარაკობდა“, არის ქრისტე, როგორც ფალმონი. გამოცხადების წიგნში ქრისტე განსაზღვრულია როგორც ალფა და ომეგა, რაც, სხვა მრავალ საოცარ ჭეშმარიტებებთან ერთად, ქრისტეს წარმოაჩენს როგორც საკვირველ ენათმეცნიერს; ხოლო დანიელისა და გამოცხადების წიგნები ერთობლივად ქრისტეს წარმოადგენენ როგორც დროისა და ენის მეუფეს. ადამიანის უნარს აღემატება იმის მნიშვნელობისა და სიღრმის შეცნობა, თუ რას ნიშნავს, რომ ქრისტე, როგორც ფალმონი (საიდუმლოთა მრიცხველი), თავისი ხასიათის ამ თვისებას წარმოგვიდგენს იმ ორ მუხლში, რომლებიც ადვენტიზმის ცენტრალურ სვეტს ამყარებენ; მაგრამ ის საიდუმლოებანი, რომელთა გამოცხადებასაც საიდუმლოთა მრიცხველი ირჩევს, ჩვენი პასუხისმგებლობაა, შევიცნოთ და დავიცვათ.

ფარული საქმეები უფალს, ჩვენს ღმერთს, ეკუთვნის; ხოლო გამოცხადებულნი — ჩვენ და ჩვენს შვილებს სამარადისოდ, რათა აღვასრულოთ ამ რჯულის ყოველი სიტყვა. მეორე რჯული 29:29.

გამოცხადებული საიდუმლო ის არის, რომ საიდუმლოთა მთვლეელი (პალმონი) არის ის „ერთ-ერთი წმიდანი, რომელიც ლაპარაკობდა“; და იმ ორ მუხლში, სადაც იგი საკუთარ თავს ავლენს, ადვენტიზმის ცენტრალური სვეტია განსაზღვრული. იმ ორ მუხლში საკვირველი მთვლეელი განსაზღვრავს „ცოდნის გამრავლებას“, რომელიც მან, როგორც იუდას ტომის ლომმა, 1798 წელს ბეჭედი მოხსნა. იმ ორ მუხლში მილერის სიზმრის ძვირფასეულობანი, რომლებიც „ცოდნის გამრავლებას“ წარმოადგენს, პალმონის ხელის მითითებით, გამოქვეყნდა აბაკუმის ორ დაფაზე.

მაშინ გავიგონე, რომ ერთი წმიდა ლაპარაკობდა, და მეორე წმიდამ უთხრა იმ განსაზღვრულ წმიდას, რომელიც ლაპარაკობდა: რამდენ ხანს გაგრძელდება ხილვა ყოველდღიური მსხვერპლის შესახებ და გამაპარტახებელი დანაშაულის შესახებ, რათა საწმიდარიც და ლაშქარიც ფეხქვეშ გასათელად იქნეს მიცემული? და მან მითხრა: ორ ათას სამას დღემდე; შემდეგ საწმიდარი განიწმინდება. დანიელი 8:13, 14.

მას შემდეგ, რაც დანიელმა მიიღო ბიბლიური წინასწარმეტყველების სამეფოთა წინასწარმეტყველური ხილვა და შემდეგ, მეცამეტე და მეთოთხმეტე მუხლებში, მოისმინა ზეციური დიალოგი, ის შეეცადა გაეგო „ხილვა“.

და მოხდა ასე: როცა მე, მე დანიელმა, ვიხილე ხილვა და მის მნიშვნელობას ვეძებდი, აჰა, ჩემს წინ იდგა კაცი, კაცის სახის მსგავსებით. და გავიგონე კაცის ხმა

ულაის ნაპირებს შორის, რომელმაც შესძახა და თქვა: გაბრიელ, გააგებინე ამ კაცს ეს ხილვა. დანიელი 8:15, 16.

„ხილვა“, რომლის გაგებასაც დანიელი ცდილობს, არის „ხაზონის“ ხილვა, ხოლო „მარეჰის“ ხილვაა ის, რომლის გაგებაც გაბრიელს ევალება, რომ დანიელს გააგებინოს. ყოველ ფაქტს თავისი მნიშვნელობა აქვს, და თუ ეს ფაქტი გამორჩენილია, ნაწყვეტის აგებულება და ჩანაფიქრი არსებითად ნადგურდება. მეთხუთმეტე მუხლში, როდესაც დანიელი „ხაზონის“ ხილვის გაგებას ცდილობს, „მარეჰი“ დაფარულია, თუმცა მაინც წარმოდგენილია, რადგან „კაცის მსგავსების“ შესახებ (გაბრიელი) ებრაული სიტყვა „მარეჰ“ ნათარგმნია როგორც „მსგავსება“. მეთხუთმეტე მუხლში წარმოდგენილია ორივე სიტყვა, რომლებიც ნათარგმნია როგორც „ხილვა“. დანიელი, მეთხუთმეტე მუხლში, „ხაზონის“ გაგებას ცდილობს, ხოლო პალმონი მეთექვსმეტე მუხლში გაბრიელს უბრძანებს, დანიელს „მარეჰი“ გააგებინოს. ამ ორი მუხლის აგებულება განზრახულია და ხაზს უსვამს ამ ორ სიტყვას შორის კავშირსაც და განსხვავებასაც.

სწორედ პალმონი უბრძანებს გაბრიელს, რომ დანიელს გააგებინოს „mareh“, რადგან ის, ვინც გაბრიელს უბრძანებს, არის იგი, ვინც წყალზე დგას; და გაბრიელმა მოისმინა მისი ხმა — „კაცის ხმა ულაის ნაპირებს შორის“. სწორედ მდინარე ულაი მიედინება ნაპირებს შორის, და ქრისტეა ის, ვინც წმინდა წერილებში წყალზე დგას. ამ გარემოებას თან ერთვის ისიც, რომ ქრისტე, როგორც მთავარანგელოზი, არის ის, ვინც ანგელოზებს უბრძანებს. ნაპირებს შორის ხმა არის მეცამეტე მუხლში მოხსენიებული „ერთი წმინდანის“ ხმა, და სწორედ მისი სიტყვა უბრძანებს გაბრიელს, რომ დანიელს „mareh“-ის ხილვა გააგებინოს. დანიელის მეთორმეტე თავში ქრისტე კვლავ მდინარის ნაპირებს შორის არის. მეთორმეტე თავში იგი სელის სამოსლითაა შემოსილი და ფიცულობს მისით, ვინც უკუნისამდე ცოცხლობს.

ხოლო შენ, დანიელ, დაფარე ეს სიტყვები და დაბეჭდე ეს წიგნი აღსასრულის დრომდე: მრავალნი ირბენენ აქეთ-იქით, და ცოდნა მოიმატებს. მაშინ მე, დანიელმა, ვიხილე, და აჰა, იდგა კიდევ ორი სხვა, ერთი მდინარის ნაპირის ამ მხარეს და მეორე მდინარის ნაპირის იმ მხარეს. და ერთმა უთხრა სელით შემოსილ კაცს, რომელიც მდინარის წყლებზე იდგა: როდემდე იქნება ამ საოცრებათა დასასრული? და გავიგონე სელით შემოსილი კაცი, რომელიც მდინარის წყლებზე იდგა, როცა მან ასწია თავისი მარჯვენა ხელი და თავისი მარცხენა ხელი ცისკენ და დაიფიცა მის მიერ, ვინც ცოცხლობს უკუნითი უკუნისამდე, რომ ეს იქნება ჟამით, ჟამებით და ნახევარი ჟამით; და როცა იგი დაასრულებს წმიდა ხალხის ძალის გაფანტვას, ყოველივე ეს აღსრულდება. დანიელი 12:4-7.

კაცი, რომელიც იყო „შესილი სელით, რომელიც მდინარის წყლებზე იყო“, „ასწია თავისი მარჯვენა ხელი და თავისი მარცხენა ხელი ზეცისკენ და დაიფიცა მის მიერ, რომელიც უკუნისამდე ცოცხლობს“, — იგი არის იგივე კაცი, რომელმაც მერვე თავში გაბრიელს უბრძანა. გამოცხადების მეათე თავში ქრისტემაც აღმართა თავისი ხელი და დაიფიცა მის მიერ, რომელიც უკუნისამდე ცოცხლობს, მაგრამ იქ იგი დგას როგორც წყალზე, ისე მიწაზე.

და ის ანგელოზი, რომელიც ვიხილე, ზღვაზე და მიწაზე მდგომი, აღაპყრო თავისი ხელი ცისკენ, და დაიფიცა მის მიერ, რომელიც ცოცხლობს უკუნითი უკუნისამდე, რომელმაც შექმნა ცა და რაც მასშია, მიწა და რაც მასშია, და ზღვა და რაც მასშია, რომ დრო აღარ იქნება. გამოცხადება 10:5, 6.

გამოცხადების მეათე თავის ძლევაძმოსილი ანგელოზი არის პალმონი, რომელმაც მერვე თავში მდინარის ნაპირებს შორის გაბრიელს ელაპარაკა და მეთორმეტე თავში მიუთითა, როდის დადგებოდა „საოცრებათა“ „აღსასრული“. გამოცხადების მეათე თავში სწორედ ის არის, ვინც „ლომით“ დაიღრიალა, რადგან იქ იგი წარმოდგენილია როგორც იუდას ტომის ლომი.

და ერთმა უხუცესთაგანმა მითხრა: ნუ სტირი; აჰა, იუდას ტომის ლომმა, დავითის ფესვმა, გაიმარჯვა, რათა გახსნას წიგნი და მოხსნას მისი შვიდი ბეჭედი. და ვიხილე, და აჰა, ტახტის შუაგულში და ოთხ ცხოველს შორის, და უხუცესთა შორის იდგა კრავი, თითქოს დაკლული, რომელსაც ჰქონდა შვიდი რქა და შვიდი თვალი, რაც არის ღვთის შვიდი სული, მთელ დედამიწაზე მოვლინებული. და მოვიდა და აიღო წიგნი ტახტზე მჯდომარის მარჯვენა ხელიდან. გამოცხადება 5:5–7.

როგორც იუდას ტომის ლომი, ქრისტე არის კრავი, რომელმაც გაიმარჯვა, რათა გაეხსნა წიგნი, რომელიც შვიდი ბეჭდით იყო დაბეჭდილი. იქნება იგი დანიელის წიგნში წყალზე მავალი, თუ გამოცხადებაში ერთი ფეხით ზღვაზე და მეორით ხმელეთზე მდგომი, ყოველი ეს წინასწარმეტყველური სახე დაკავშირებულია წინასწარმეტყველურ ჟამთან. და როგორც იუდას ტომის ლომი, ქრისტე როგორც ბეჭდავს, ისე ხსნის თავის სიტყვას. როგორც მან დაბეჭდა დანიელის წიგნი, ასევე დაბეჭდა შვიდი ქუხილიც გამოცხადების მეათე თავში.

იოანეს დამრიგებელი ძლიერი ანგელოზი არავინ იყო იესო ქრისტეზე ნაკლები. ის, რომ მან თავისი მარჯვენა ფეხი ზღვაზე დადგა, ხოლო მარცხენა — ხმელეთზე, აჩვენებს იმ როლს, რომელსაც იგი ასრულებს სატანასთან დიდი ბრძოლის დასკვნით სცენებში. ეს მდგომარეობა აღნიშნავს მის უზენაეს ძალასა და ხელმწიფებას მთელ დედამიწაზე. ეს ბრძოლა საუკუნიდან საუკუნემდე სულ უფრო ძლიერდებოდა და უფრო მტკიცე ხდებოდა, და ასევე გაგრძელდება დასკვნით სცენებამდე, როდესაც ბნელეთის ძალთა ოსტატურად წარმართული მოქმედება თავის მწვერვალს მიაღწევს. სატანა, ბოროტ ადამიანებთან შეერთებული, აცდუნებს მთელ მსოფლიოს და იმ ეკლესიებსაც, რომლებიც ჭეშმარიტების სიყვარულს არ იღებენ. მაგრამ ძლიერი ანგელოზი ყურადღებას მოითხოვს. იგი დიდი ხმით ღაღადებს. მან უნდა უჩვენოს თავისი ხმის ძალა და ხელმწიფება მათ, ვინც სატანას შეუერთდა, რათა ჭეშმარიტებას წინ აღუდგეს.

„მას შემდეგ, რაც ამ შვიდმა ქუხილმა თავიანთი ხმები გამოსცეს, იოანეს, ისევე როგორც დანიელს მცირე წიგნთან დაკავშირებით, ეძლევა ბრძანება: „დაბეჭდე ის, რაც შვიდმა ქუხილმა წარმოთქვა.“ ეს ეხება მომავალ მოვლენებს, რომლებიც თავიანთი თანმიმდევრობის მიხედვით გაცხადდება. დანიელი დადგება თავის წილხვედრში დღეთა დასასრულს. იოანე ხედავს მცირე წიგნს ახდილს. მაშინ დანიელის წინასწარმეტყველებებს თავიანთი სათანადო ადგილი უჭირავთ

პირველი, მეორე და მესამე ანგელოზების უწყებებში, რომლებიც სამყაროს უნდა ეუწყოს. მცირე წიგნის ახსნა იყო დროის შესახებ უწყება.“

დანიისა და გამოცხადების წიგნები ერთიანია. ერთი არის წინასწარმეტყველება, მეორე — გამოცხადება; ერთი — დაბეჭდილი წიგნი, მეორე — გახსნილი წიგნი. იოანემ მოისმინა ის საიდუმლოებანი, რომელთაც ქუხილნი წარმოთქვამდნენ, მაგრამ მას ებრძანა, არ დაეწერა ისინი.

„იოანესთვის მიცემული განსაკუთრებული ნათელი, რომელიც შვიდი ქუხილის სახით გამოიხატა, იყო იმ მოვლენათა აღწერა, რომლებიც პირველი და მეორე ანგელოზის უწყებების ქვეშ უნდა მომხდარიყო.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, ტომი 7, 971.

ქრისტე, რომელიც წარმოდგენილია როგორც პალმონი — კაცი მერვე და მეთორმეტე თავებში, რომელიც წყალზეა — ასევე არის ძლიერი ანგელოზი, რომელსაც ხელში პატარა წიგნი უჭირავს. იგი არის იუდას ტომის ლომი, რომელიც ბეჭდავს და ხსნის თავის სიტყვას, და იგი არის ის, ვინც გაბრიელს უბრძანებს, რადგან იგი მიქაელ მთავარანგელოზია.

მაგრამ მიქაელ მთავარანგელოზმა, როცა ეშმაკთან პაექრობდა და მოსეს სხეულის შესახებ ედავებოდა, ვერ გაბედა მის წინააღმდეგ შეურაცხყოფელი მსჯავრის გამოტანა, არამედ თქვა: უფალმა გრისხოს შენ. იუდა 1:9.

მიქაელი არის ქრისტეს სახელი, და ეს სახელი აღნიშნავს, რომ იგი არა მხოლოდ ანგელოზთა მხედართმთავარია, არამედ ისიც არის, ვისაც მკვდართა აღდგენის ძალაუფლება აქვს. სახელი მიქაელი ნიშნავს: „ვინ არის ღვთის მსგავსი“. როდესაც ნაბუქოდონოსორმა ლუმელში, სამ ღირსეულთან ერთად, ღვთის ძის მსგავსის ხილვა იხილა, მან მიქაელი იხილა. და მთავარანგელოზი მიქაელი ასევე არის ღვთის ხალხის მთავარი, რომლის წინააღმდეგაც წარმართული რომის მცირე რქა აღიმადლა ჯვარზე, დანიელის წიგნის მერვე თავის მეთერთმეტე მუხლის აღსრულებით.

მაგრამ გაჩვენებ იმას, რაც ჩაწერილია ჭეშმარიტების წერილში; და არავინაა, ვინც ამ საქმეებში ჩემთან ერთად იდგეს, გარდა მიქაელისა, თქვენი მთავრისა. დანიელი 10:21.

სწორედ მიქაელია, ვინც ანგელოზებს უბრძანებს, მკვდრებს აღადგენს და განსაზღვრავს, როდის დაიხურება მადლის ჟამი.

„და იმ ჟამს აღდგება მიქაელი, დიდი მთავარი, რომელიც დგას შენი ხალხის ძეთა დასაცავად; და იქნება გასაჭირის ჟამი, როგორც არ ყოფილა მას შემდეგ, რაც ერი არსებობს, იმ დრომდე; და იმ ჟამს გადარჩება შენი ხალხი, ყოველი, ვინც წიგნში ჩაწერილად აღმოჩნდება.“ როდესაც ეს გასაჭირის ჟამი დადგება, ყოველი საქმე უკვე გადაწყვეტილი იქნება; აღარ იქნება გამოსაცდელი ვადა, აღარ იქნება წყალობა მოუწანიებელთათვის. ცოცხალი ღმერთის ბეჭედი იქნება მის ხალხზე. ეს მცირე ნაშთი, რომელსაც არ ძალუძს საკუთარი თავის დაცვა იმ სასიკვდილო ბრძოლაში დედამიწის ძალებთან, რომლებიც დრაკონის მხედრობის მიერ არიან შემოკრებილნი, ღმერთს გახდის თავის მცველად. უმაღლესი მიწიერი

ხელისუფლების მიერ გამოტანილი იქნება დადგენილება, რომ მათ თავყვანი სცენ მხეცს და მიიღონ მისი ნიშანი დევნისა და სიკვდილის მუქარით. ღმერთმა შეეწიოს ახლა თავის ხალხს, რადგან რას შეძლებენ ისინი მაშინ ასეთ საშინელ ბრძოლაში მისი შეწევნის გარეშე!“ მოწმობანი, ტომი 5, 212.

საბოლოო საიდუმლო, რომელსაც იუდას ტომის ლომი ხსნის, არის იესო ქრისტეს გამოცხადება, და იგი მოიცავს იმასაც, რომ იგი აკონტროლებს თავისი წინასწარმეტყველური სიტყვის ყოველი ელემენტის ჩანაფიქრსა და წყობას. სელის სამოსლით შემოსილი კაცი, რომელიც წყლებზე დგას, რომელიც ხელს აღაპყრობს და ფიცულობს მის მიერ, ვინც ცოცხლობს უკუნიითი უკუნიამდე, და რომელიც ლომივით ლაღადებს, რის შედეგადაც შვიდი ქუხილი წარმოთქვამს თავის ხმებს, არის იგი, ვინც ბეჭდავს დანიელის წიგნს და ბეჭდავს გამოცხადების შვიდ ქუხილს. იგი არის ის, ვინც ხსნის შვიდი ბეჭდით დაბეჭდილ წიგნს, ვისაც აქვს მკვდრეთით აღდგენის ძალაუფლება, და ვინც არის დიდი მთავარი, რომელიც აღდგება და გამოაცხადებს მადლის ჟამის დასასრულს. როდესაც პალმონიმ გაბრიელს უბრძანა, დანიელისთვის „mareh“-ის ხილვა გაეგებინებინა, სწორედ ეს იგულისხმა.

მან არ უბრძანა გაბრიელს, რომ დანიელს გაეგებინა „ხაზონის“ ხილვა. „ხაზონის“ ხილვა არის ბიბლიური წინასწარმეტყველების სამეფოთა შესახებ ხილვა დანიელის მერვე თავში, პირველიდან მეთორმეტე მუხლების ჩათვლით, და იგი ასევე არის ის „ხილვა“, რომელიც მოხსენიებულია მეცამეტე მუხლში, ხანგრძლივობის შესახებ დასმული შეკითხვის ფარგლებში: „რამდენ ხანს იქნება ეს ხილვა?“ „ხაზონის“ ხილვა შეეხება ყოველდღიურს (წარმართობას) და დანაშაულს (პაპიზმს) — გამაპარტახებელ ძალებს, რომლებიც ფეხქვეშ თელავენ საწმიდარსა და მხედრობას.

მაშინ გავიგონე, რომ ერთი წმიდა ლაპარაკობდა; და სხვა წმიდამ უთხრა იმ გარკვეულ წმიდას, რომელიც ლაპარაკობდა: რამდენ ხანს გაგრძელდება ხილვა ყოველდღიური მსხვერპლისა და გამაპარტახებელი ურჯულოების შესახებ, რათა საწმიდარიც და მხედრობაც ფეხქვეშ გათელილ იქნენ? დანიელი 8:13.

ქრისტეს, როგორც პალმონის (საკვირველი მრიცხველის), ეკითხებიან: „როდემდე“ გასტანს „ხაზონ“ ხილვა, და იგი პასუხობს: „ორ ათას სამას დღემდე; შემდეგ განიწმინდება საწმიდარი.“ ამის შემდეგ დანიელს სურს გაიგოს „ხაზონ“ ხილვა, რომელიც ეხება „მუდმივ მსხვერპლს, და გაპარტახების ცოდვას, რათა საწმიდარიცა და ლაშქარიც ფეხქვეშ გათელილ იქნეს.“ მაგრამ გაბრიელს ებრძანა, რომ დანიელს გაეგებინა „მარეჰ“ ხილვა. ყოველი ფაქტი ატარებს თავის მნიშვნელობას ღვთის სიტყვაში. „მარეჰ“ ხილვა არის საღამოებისა და დილათა ხილვა, რომელიც იდენტიფიცირებულია ოცდამეექვსე მუხლში.

და საღამოსა და დილის ხილვა, რომელიც ითქვა, ჭეშმარიტია; ამიტომ დაბეჭდე ხილვა, რადგან იგი მრავალ დღეთათვის იქნება. დანიელი 8:26.

სიტყვა „ხილვა“ ამ მუხლში ორჯერ არის მოხსენიებული. პირველი მოხსენიება არის „mareh“-ის ხილვა, ხოლო მეორე — „chazon“-ის ხილვა. „mareh“-ის ხილვა არის „საღამოებისა და დილებისა“ შესახებ ხილვა. ებრაული გამოთქმა „საღამოები და

დილები“ ბიბლიაში ხშირად გვხვდება და იგი ყოველთვის ითარგმნება როგორც „საღამოები და დილები“, როგორც ეს ოცდამეექვსე მუხლშიც არის. ბიბლიაში ერთადერთი ადგილი, სადაც იგი „საღამოები და დილები“-საგან განსხვავებულად არის ნათარგმნი, არის მეთოთხმეტე მუხლი, სადაც იგი ნათარგმნია უბრალოდ როგორც „დღეები“. მეთოთხმეტე მუხლის უშუალო ებრაული ტექსტი იკითხებოდა ასე: „ორ ათას სამას საღამოსა და დილამდე.“

ადვენტიზმის ცენტრალურ სვეტად მიჩნეული ეს მუხლი ღვთის სიტყვაში ერთადერთი მუხლია, სადაც „საღამონი და დილანი“ უბრალოდ „დღეებად“ არის გადმოცემული. ყოველ ფაქტს თავისი მნიშვნელობა აქვს, და თუ სხვა არაფერია ცხადი, ნათელია, რომ პალმონი განზრახ უსვამდა ხაზს ამ მუხლს. მან ეს იმით გააკეთა, რომ კინგ-ჯეიმსის ბიბლიის მთარგმნელთა გონება მიმართა, რათა ეს ფრაზა სხვაგვარად დაეწერათ, ვიდრე იგი მის სიტყვაში ყველგან იწერება. დასკვნა, რომელიც ამ ფაქტიდან უნდა იქნეს გამოტანილი, ის არის, რომ როდესაც გაბრიელს ეუბნებიან, დანიელს „mareh“-ის ხილვა გააგებინოს, მას ევალება დანიელს გააგებინოს 1844 წლის გამოჩინების ხილვა და არა „chazon“-ის ხილვა, რომელიც ეხება საწმიდრისა და მხედრობის გათელვას.

„საღამოებისა და დილათა“ ხილვა ეხება მოვლენას, რომელიც მოხდა მაშინ, როდესაც საწმიდრის განწმედა დაიწყო 1844 წლის 22 ოქტომბერს. 1844 წლის 22 ოქტომბრის მოვლენის ხილვა არ ეხება საწმიდრის გათელვას, არამედ საწმიდრის განწმედას. იყო თუ არა იმ თარიღზე წინასწარმეტყველური მოვლენა?

„ქრისტეს მოსვლა, როგორც ჩვენი მღვდელმთავრისა, უწმინდეს ადგილას, საწმიდარის განწმედისათვის, როგორც ნაჩვენებია დანიელის 8:14-ში; კაცის ძის მისვლა ძველითა დღეთაისთან, როგორც წარმოდგენილია დანიელის 7:13-ში; და უფლის მისვლა თავის ტაძარში, როგორც იწინასწარმეტყველა მალაქიამ, ერთი და იმავე მოვლენის აღწერილობებია; და ესევა აგრეთვე წარმოდგენილი სიძის ქორწილში მოსვლით, რომელიც ქრისტემ აღწერა მათეს 25-ში ათი ქალწულის იგავში.“ დიდი ბრძოლა, 426.

გაბრიელს ებრძანა, რომ დანიელისთვის გასაგები გაეხადა ქრისტეს წინასწარმეტყველური გამოჩენა თავის ტაძარში 1844 წლის 22 ოქტომბერს. ამ მიზეზით, გაბრიელმა დანიელს მისცა მეორე მოწმე 1844 წლის 22 ოქტომბრის თარიღთან დაკავშირებით, რადგან გაბრიელი ხელმძღვანელობდა ბიბლიის ყოველ ავტორს, რომელმაც ჩაწერა ბიბლიური პრინციპის რაიმე ფორმა, რომელიც ადასტურებს, რომ ჭეშმარიტება მტკიცდება ორის მოწმობით. თუ გაბრიელს დანიელისთვის უნდა გაეხადა გასაგები 1844 წლის 22 ოქტომბერი, მას დასჭირდებოდა მეორე მოწმე, რათა დაემტკიცებინა „გამოჩენის ხილვა“.

გაბრიელი თავის საქმეს იწყებს იმით, რომ პირველად მიმართავს დანიელის სურვილს, ჩასწვდეს „ხაზონის“ ხილვას, და ამას აკეთებს იმით, რომ განსაზღვრავს: „ხაზონის“ ხილვა არის ის ხილვა, რომელიც სრულდება „აღსასრულის ჟამს“ 1798 წელს.

და მომესმა კაცის ხმა ულაის ნაპირებს შორის, რომელმაც ხმობით თქვა: გაბრიელ, გააგებინე ამ კაცს ხილვა. და მოვიდა იქ, სადაც ვიდექი; და როცა მოვიდა,

შემეშინდა და პირქვე დავეცი; ხოლო მან მითხრა: გაიგე, კაცის ძეო, რადგან ხილვა შეეხება აღსასრულის ჟამს. დანიელი 8:16, 17.

წინა მუხლში მოხსენიებული „ხილვა“, კერძოდ, „აღსასრულის ჟამს“, არის „ხაზონის“ ხილვა, ხოლო „აღსასრულის ჟამი“ დანიელის წიგნში არის 1798 წელი. ეს არის ის „ხილვა“, რომლის გაგებაც დანიელს სურდა, მაგრამ იგი არ იყო ის „ხილვა“, რომლის გაგებაც გაბრიელს ებრძანა, დანიელისთვის გაეგებინებინა. ამისთვის გაბრიელი მეორე მოწმობას წარმოადგენს.

და მოვიდა ახლოს იქ, სადაც მე ვიდექი; და როცა მოვიდა, შემეშინდა და პირქვე დავეცი; ხოლო მან მითხრა: გაიგე, ძეო კაცისაო, რადგან ხილვა დასასრულის ჟამისთვის არის. და როცა ის მე მელაპარაკებოდა, ღრმა ძილით ვიყავი პირქვე მიწისკენ; მაგრამ შემეხო და ფეხზე დამაყენა. და თქვა: აჰა, მე განგაცდევინებ, რა იქნება რისხვის უკანასკნელ ჟამს; რადგან აღსასრული დანიშნულ ჟამს დადგება. დანიელი 8:17-19.

გაბრიელი იწყებს თავისი დავალების შესრულებას იმით, რომ დანიელს ეუბნება: „იხილე“, რითაც ატყობინებს დანიელს, რომ გაითვალისწინოს შემდეგი ფაქტი. შემდეგი ფაქტი ის არის, რომ ლევიათა წიგნის ოცდამეექვსე თავიდან ორი „შვიდგზის“ „უკანასკნელი რისხვა“ 1844 წელს მთავრდება. „უკანასკნელი რისხვა“ პირდაპირ არის განსაზღვრული, როგორც დროითი წინასწარმეტყველება, რადგან მას აქვს „დანიშნული ჟამი“, როდესაც იგი „დასრულდება“. „რისხვა“ აუცილებლად უნდა აღნიშნავდეს დროის პერიოდს, რადგან მისი დასრულებისთვის აქვს „დანიშნული ჟამი“. თუ „რისხვა“ უბრალოდ დროის ერთ მომენტს აღნიშნავდა, მას დასასრული არ ექნებოდა; იგი უბრალოდ იქნებოდა ის მომენტი, როდესაც მოხდა.

„რისხვას“ ჰქონდა აღსასრულის განსაზღვრული წერტილი, ამიტომ იგი დროის პერიოდის დასასრულს აღნიშნავს. დროის ეს მონაკვეთი წარმოდგენილია როგორც „უკანასკნელი რისხვა“. თუ არსებობს უკანასკნელი, მაშასადამე უნდა არსებობდეს პირველიც. „პირველი რისხვა“ დანიელის მეთერთმეტე თავშია განსაზღვრული, და იქაც იგი დროის პერიოდია, რადგან პაპობა უნდა „ემოქმედა და წარმატებულიყო“ „რისხვის“ დასასრულამდე.

და გონიერებათაგან ზოგი დაეცემა, რათა გამოიცადონ, განიწმიდონ და გათეთრდნენ, ვიდრე აღსასრულის ჟამამდე, რადგან ეს კიდევ დადგენილი დროისათვის არის. და მეფე მოიქცევა თავისი ნებით; აღიმაღლებს თავს და განადიდებს თავს ყოველ ღმერთზე მაღლა, და საოცარ სიტყვებს იტყვის ღმერთთა ღმერთის წინააღმდეგ, და იღვაწებს წარმატებით, ვიდრე აღსრულდებოდეს რისხვა; რადგან რაც განჩინებულია, ის აღსრულდება. დანიელი 11:35, 36.

ამ ორ მუხლში საგნად წარმოდგენილია მეფე, რომელიც თავისი ნებისამებრ მოქმედებს და თავს აღიმაღლებს. ოცდამეექვსე მუხლი ის მუხლია, რომელსაც პავლე გადმოსცემს, როდესაც განსაზღვრავს „ცოდვის კაცს“, რომელიც ზის ღვთის ტაძარში და თავს აჩენს, თითქოს ღმერთია. ბნელი საუკუნეების დევნა 538 წლიდან 1798 წლამდე აღნიშნულია ოცდამეხუთე მუხლში, და იგი გრძელდება „აღსასრულის ჟამამდე“, რომელიც იყო 1798

წელი, და რომელიც იყო „დანიშნული ჟამი“. შემდეგ ოცდამეექვსე მუხლი მიუთითებს, რომ პაპობა „იღვაწებდა წარმატებით“ „ვიდრე რისხვა აღსრულდებოდა“. ეს მუხლი მიუთითებს, რომ პაპობამ იწვრთნა წარმატებით 1798 წლამდე, რა დროსაც პირველი „რისხვა“ იყო „აღსრულებული“. ღვთის წინასწარმეტყველურმა სიტყვამ „განაწესა“, რომ პაპობა გაგრძელდებოდა ათას ორას სამოც წელს, 1798 წლამდე, რომელიც იყო „აღსასრულის ჟამი“.

პირველი „რისხვა“ დასრულდა 1798 წელს, ხოლო „უკანასკნელი რისხვა“ დასრულდა 1844 წელს. ორივე რისხვა წარმოდგენილია როგორც დროის პერიოდები, რომელთაც განსაზღვრული დასასრულები ჰქონდათ; ამგვარად, ორივე დროის წინასწარმეტყველებად განისაზღვრება. გაბრიელს პალმონიმ უბრძანა, რომ დანიელს გაეგებინა ხილვის („mareh“) გამოჩენითი ასპექტი, „საღამოებისა და დიღებისა“ (დღეების) შესახებ, რომლებმაც მიუთითეს 1844 წლის 22 ოქტომბერზე, და მან ეს მოახდინა იმ თარიღისათვის მეორე მოწმის წარმოდგენით.

მეცამეტე მუხლის „ხაზონ“ ხილვა, რომლის გაგებაც დანიელს სურდა, იყო გათელვის ხილვა, რომელიც დასრულდა „აღსასრულის ჟამს“ 1798 წელს. მეთოთხმეტე მუხლის „მარეჰ“ ხილვა დასრულდა ქრისტეს გამოჩენით უწმინდეს ადგილას 1844 წლის 22 ოქტომბერს, ოცდასამასი წლის დროითი წინასწარმეტყველების აღსრულებით, და ასევე ოცდახუთას ოცი წლის დროითი წინასწარმეტყველების აღსრულებით. ორივე ეს დროითი წინასწარმეტყველება წარმოდგენილია აბაკუმის წმიდა დაფებზე, რომელთაც და უაიტი განსაზღვრავს, რომ უფლის ხელით იყო წარმართული და არ უნდა შეიცვალოს.

ჩვენ ამ კვლევას მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.

„ჩვენ მრავალი გაკვეთილი გვაქვს სასწავლი და მრავალი, მრავალი — დასავიწყებელი. მხოლოდ ღმერთი და ზეცაა უცდომელი. ისინი, ვისაც ჰგონია, რომ არასოდეს მოუწევთ სანუკვარი შეხედულების დათმობა, არასოდეს ექნებათ აზრის შეცვლის შემთხვევა, იმედგაცრუებულნი დარჩებიან. ვიდრე საკუთარი იდეებისა და შეხედულებებისადმი შეუპოვარი დაჟინებით ვეჭიდებით, ვერ გვექნება ის ერთობა, რომლისთვისაც ქრისტემ ილოცა.“ Review and Herald, July 26, 1892.